

Sygnatura akt VII U 738/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Rej-Żuk

Protokolant: Anna Delestowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 maja 2013 r. w J.

odwołania W. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 29.11.2012r., znak: (...)

w sprawie W. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o prawo do emerytury dla J. S.

odwołanie oddała.

Sygn. akt VII U 738/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29.11.2012 r. (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił J. S. prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz.1227) oraz przepisów rozporządzenia z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r. Nr 8, poz.43 ze zm.), w związku z niespełnieniem przez wnioskodawcę przesłanki 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawca udowodnił 11 miesięcy i 26 dni pracy w szczególnych warunkach. Nie uznano jako okresu pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Z. od 16.03.1976 r. do 15.04.1991 r., ponieważ z przedłożonej dokumentacji nie wynika charakter pracy, przynależność resortowa zakładu pracy oraz okoliczność, czy praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

J. S. wniósł od powyższej decyzji odwołanie domagając się zaliczenia kwestionowanego okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Z. jako pracy w szczególnych warunkach. Wnioskodawca podniósł, że obsługiwał wówczas koparki, ładowarki, spycharki oraz był przede wszystkim kierowcą i maszynistą żurawia samojezdnego kołowego wykonując prace na budowach prowadzonych przez (...).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

W toku postępowania przed Sądem wnioskodawca zmarł. W jego miejsce jako strona postępowania wstąpiła jego małżonka W. S..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. S.urodzony (...)był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w przedsiębiorstwie (...) w Z.od 16.03.1976 r. do 15.04.1991 r., w tym na stanowisku: kierowcy, operatora, operatora – kierowcy, operatora ciężkiego sprzętu budowlanego, operatora żurawia samojezdnego oraz kierowcy – operatora.

Decyzją z dnia 29.11.2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.odmówił J. S.prawa do emerytury w związku z niespełnieniem przez wnioskodawcę przesłanki 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawca udowodnił 11 miesięcy i 26 dni pracy w szczególnych warunkach. Nie uznano jako okresu pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Z.od 16.03.1976 r. do 15.04.1991 r., ponieważ z przedłożonej dokumentacji nie wynika charakter pracy, przynależność resortowa zakładu pracy oraz okoliczność, czy praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

/dowód: świadectwo pracy – k.10 akt emerytalnych;

decyzja – k.39 akt emerytalnych;

akta osobowe wnioskodawcy, w tym: umowa o pracę (k.7), angaże (k.10-24)/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz.1227 ze zm.), w brzmieniu do dnia 31.12.2012 r., w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnił warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat, dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa,
- rozwiązał stosunek pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem,
- w dniu 01.01.1999 r. osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat dla mężczyzn, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy wynoszący co najmniej 15 lat.

W myśl § 1 wskazywanego wyżej rozporządzenia pracownikami wykonującymi prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, są pracownicy wykonujący prace wymienione w § 4-15 oraz w wykazach stanowiących załączniki do rozporządzenia. Także właściwi ministrowie ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Należy zauważyć, że co do zasady w myśl § 2 ust.2 ww. rozporządzenia, okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy. W postępowaniu sądowym możliwe jest jednak dowodzenie zatrudnienia w szczególnych warunkach także za pomocą innych środków niż wskazane w tym przepisie (por. uchwała SN z 27.05.1985 r., III UZP 5/85; uchwała SN z 21.09.1984 r., III UZP 48/84).

Zaskarżoną decyzją odmówiono J. S. prawa do emerytury podając, że nie spełnił on warunku posiadania 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy podniósł, że z przedłożonej dokumentacji nie wynika zarówno charakter pracy wnioskodawcy ani, że była ona wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd dopuścił zatem dowód z pełnych akt osobowych J. S. z okresu jego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Z. oraz z zeznań świadków. Przeprowadzone postępowanie nie wykazało jednakże w sposób niebudzący wątpliwości, iż J. S. w spornym okresie zatrudnienia stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace maszynisty ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych, co byłoby wymagane zgodnie z wykazem A, Działem V, poz. 3 stanowiącym załącznik do rozporządzenia RM z dnia 07.02.1983 r.

W ocenie Sądu zawarte w aktach osobowych zapisy dotyczące zajmowanych stanowisk zbyt ogólnie określają poszczególne stanowiska, w większości nie podając rodzaju pojazdów, jakich kierowcą lub operatorem był wnioskodawca ani też nie wskazują, w jakich okresach wnioskodawca z całą pewnością wykonywał tylko i wyłącznie pracę, którą można by było zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach związaną z obsługą ciężkich maszyn budowlanych lub ewentualnie z prowadzeniem samochodów ciężarowych. W tym zakresie Sąd zważył m. in., że jak wynika z zapisów umowy o pracę wnioskodawca przyjęty został do pracy na stanowisko kierowcy z określonym wynagrodzeniem miesięcznym oraz stałymi dodatkami: za rodzaj prowadzonego pojazdu oraz za spedycję. Z dokumentacji osobowej nie wynika jednocześnie do kiedy obowiązywały powyższe warunki zatrudnienia. Nie mieli na ten temat także wiedzy świadkowie. Zawarte w aktach osobowych angaże wskazują jedynie od kiedy J. S. przyznawano wynagrodzenie wg nowej kategorii zaszeręgowania na zajmowanym w danym momencie stanowisku. Sam J. S. w odwołaniu wpisał, iż pracował na różnych ciężkich maszynach budowlanych, czego świadkowie nie pamiętali. Tymczasem, jak wynika z zeznań świadka A. S. wnioskodawca w okresie zatrudnienia w (...) pracować miał wprawdzie głównie jako operator dźwigu, jednakże pracował również jako kierowca samochodów ciężarowych. Praca ta zaś związana była także z dodatkowymi obowiązkami w postaci prac za i wyładunkowych np. cegły, wełny czy dachówek, które to czynności spedycyjne nie stanowią pracy uznawanej za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych. Brak jest przy tym jakichkolwiek podstaw do przyjmowania, że czynności te miały być wykonywane poza podstawowymi godzinami pracy. Biorąc to pod uwagę, nie ma możliwości określenia, w oparciu o zeznania świadków i dokumenty, w sposób pewny i wiarygodny zarówno okresów, jak też wymiaru godzin pracy, w których J. S. miałby pracować tylko jako operator dźwigu czy też operator ciężkich maszyn budowlanych, drogowych lub jako kierowca samochodów ciężarowych, a w których wykonywać pozostałe powierzone mu obowiązki.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał, że J. S. nie spełniał przesłanki co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie zostało oddalone.